

Predmet

Zahtjev za prethodnu odluku — Tumačenje članka 3. stavka 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima (SL L 95, str. 29., u daljnjem tekstu: Direktiva) (SL, posebno izdanje na hrvatskom jeziku, poglavlje 15., svezak 12., str. 24.) — Pojam znatnije neravnoteže — Kriteriji koji se trebaju uzeti u obzir

Izreka

1. Članak 3. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba se tumačiti na način da:

— postojanje „znatnije neravnoteže” ne zahtijeva nužno da troškovi koje neka ugovorna odredba stavlja na teret potrošača moraju s obzirom na njega imati značajan ekonomski utjecaj u odnosu na iznos predmetne transakcije, već može proizlaziti iz same činjenice da se dovoljno ozbiljno šteti pravnom položaju u koji je na temelju primjenjivih nacionalnih odredbi stavljen potrošač kao stranka predmetnog ugovora, bilo u obliku ograničenja sadržaja prava koja prema tim odredbama ima na temelju ugovora ili ograničenja u njihovom korištenju ili pak u obliku nametanja dodatne obveze koja nije predviđena nacionalnim pravilima;

— na sudu koji je uputio zahtjev jest da, kako bi ocijenio postoji li eventualna znatnija neravnoteža, vodi računa o prirodi robe ili usluge na koju se odnosi dotični ugovor, oslanjajući se na sve popratne okolnosti vezane za njegovo sklapanje kao i na sve druge odredbe tog ugovora.

(¹) SL C 227, 28.7.2012.

Presuda Suda (veliko vijeće) od 22. siječnja 2014. — Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske protiv Europskog parlamenta, Vijeća Europske unije

(Predmet C-270/12) (¹)

(Uredba (EU) br. 236/2012 — Kratka prodaja i određeni aspekti kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza — Članak 28. — Valjanost — Pravna osnova — Intervencijske ovlasti dodijeljene Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala u iznimnim okolnostima)

(2014/C 85/06)

Jezik postupka: engleski

Stranke

Tužitelj: Ujedinjena Kraljevina Velike Britanije i Sjeverne Irske (zastupnici: A. Robinson, agent uz asistenciju J. Stratforda, QC i A. Henshawa, barrister)

Tuženici: Europski parlament (zastupnici: A. Neergaard i R. Van de Westelaken kao i D. Gauci i A. Gros-Tchorbadjiyska, agenti), Vijeće Europske unije (zastupnici: H. Legal i A. De Elera kao i E. Dumitriu-Segnana, agenti)

Intervenijenti koji podupiru tuženika: Kraljevina Španjolska (zastupnici: A. Rubio González, agent), Francuska Republika (zastupnici: G. de Bergues, D. Colas i E. Ranaivoson, agenti), Talijanska Republika (zastupnici: G. Palmieri, agent, uz asistenciju F. Urbani Neri, *avvocato dello Stato*), Europska komisija (zastupnici: T. van Rijn, B. Smulders i C. Zadra kao i R. Vasileva, agenti)

Predmet

Tužba za poništenje — Valjanost članka 28. Uredbe (EU) br. 236/2012 Europskog parlamenta i Vijeća od 14. ožujka 2012. o kratkoj prodaji i određenim aspektima kreditnih izvedenica na osnovi nastanka statusa neispunjavanja obveza (SL L 86, str. 1.) — Institucionalna ravnoteža — Povreda uvjeta utvrđenih sudskom praksom Suda za delegaciju ovlasti agencijama — Povreda članaka 290. i 291. UFEU-a — Povreda članka 114. UFEU-a — Dodjela intervencijskih ovlasti Europskom nadzornom tijelu za vrijednosne papire i tržišta kapitala (ESMA-i) — Margina prosudbe dodijeljena (ESMA-i) kad je riječ o nužnosti njezine intervencije i mjerama koje treba donijeti — Narav mjera koje može donijeti (ESMA)

Izreka

1. Tužba se odbija.
2. Ujedinjenoj Kraljevini Velike Britanije i Sjeverne Irske nalaže se snošenje troškova.
3. Kraljevina Španjolska, Francuska Republika, Talijanska Republika i Europska komisija snose vlastite troškove.

(¹) SL C 273, 8.9.2012.

Presuda Suda (prvo vijeće) od 16. siječnja 2014. (zahtjev za prethodnu odluku Bundesfinanzhof — Njemačka) — Finanzamt Düsseldorf-Mitte protiv Ibero Tours GmbH

(Predmet C-300/12) (¹)

(Porez na dodanu vrijednost — Transakcije koje obavljaju putnički agenti — Odobravanje cjenovnih popusta putnicima — Određivanje oporezivog iznosa isporukâ usluga koje se izvršavaju u okviru djelatnosti posredovanja)

(2014/C 85/07)

Jezik postupka: njemački

Sud koji je uputio zahtjev

Bundesfinanzhof